

Basquetbol : Anàlisi a una temporada nefasta del Manresa EB (I)

Els errors de planificació esportiva desencadenaren la crisi

Encetem amb aquest una sèrie d'articles en els quals farem un repàs del que ha estat en aquests anys l'estada del Manresa Esportiu Bàsquet a la divisió d'honor del bàsquet espanyol. En aquest primer analitzem els motius pels quals l'equip manresà s'ha vist immers en una profunda crisi social-econòmic-esportiva.

El desencert a l'hora de planificar la plantilla per a l'actual temporada va ser la causa desencadenant que va abocar l'equip i l'entitat a una crisi que ha portat el club al descens a primera-B després de catorze anys de militar a la divisió d'honor del bàsquet espanyol.

Tothom estava d'acord en opinar que la contractació de dos bons jugadors americans era la peça clau a l'hora de sospesar les possibilitats del equip. Pocs equips es van atrevir a fitxar dos jugadors nous o totalment desconeguts. Tothom —els clubs i entrenador— van optar per fer-se amb el servei de jugadors de rendiment contrastat. Equips de primera línia (R.Madrid amb Jackson) i d'altres amb menys solera (Peñas amb Freeman) van anar al segur, conscients que es jugaven molt a l'hora d'incorporar americans a l'equip. Els equips que van fitxar desconeguts (Valladolid per exemple) van pas-

sar per autèntics problemes, i solament Estudiantes es pot salvar de la crema en aquest sentit. Les aventures es paguen cares i equips com Canaries van triar dos veterans però de rendiment contrastat. El Manresa va afrontar aquest problema amb massa lleugeresa.

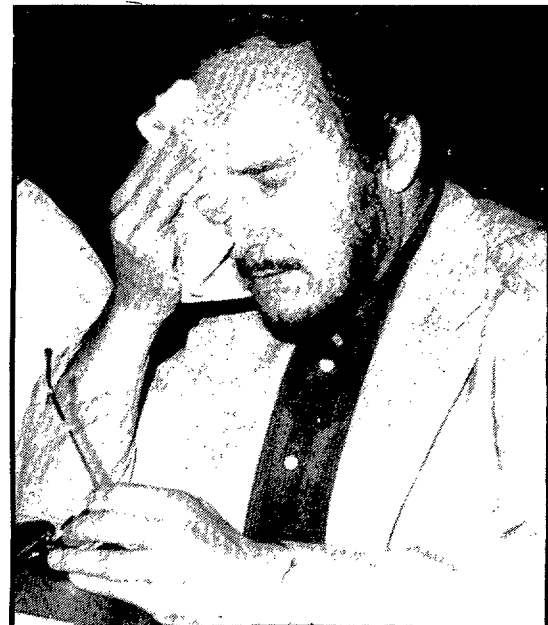
Un club modest que havia de refiar el seu rendiment al dels americans anava més obligat que els altres a assegurar la contractació, ja que el que s'hi jugava era molt. La realitat va ser que quan es va veure el jugador que es va fitxar —cas de Jim Grady— no es van produir sorpreses i el rendiment fou més o menys l'esperat.

Eddy Vidal, una pífia de Ventura

L'altre punt clau del poc rendiment de l'equip fou la incor-

Casas i Ventura, de l'harmonia al desencís

poració d'Eddy Vidal. Ventura va veure en ell un tercer americà amb fitxa de nacional i es va encegar. El jugador mai no ha donat la talla de la primera divisió i la seva alta va ser a costa d'Alcañiz, jugador important dins l'esquema manresà, ja que el seu carisma dins l'equip el feia important.

Aviat es va veure que Vidal era un zero a l'esquerra i que només tenia molt bona volun-

tat, però res més. A tot això cal afegir que Germán va estar molt per sota del rendiment habitual. Tothom coneixia les limitacions de la resta dels membres de l'equip. D'altres jugadors mai no han estat gaire aprofitats (Mulà), mentre que alguns (Práxedes) van rebre moltes més oportunitats que d'altres. Suárez és una bona promesa, però és lluny de tenir nivell de primera divisió. A poc

de començar la temporada tot això es va fer aviat palès. Amb tot això, els americans no acompanyaven i el desastre es perfilava. Així es va escriure en el seu dia i allà queda. Naturalment, aquest cronista fou titllat —com sol passar— d'antimanresà, pessimista i derrotista, per dir-ho en termes suaus. El temps, malauradament, ens va donar la raó.

JOSEP Mª PURTÍ

Sis americans, un difícil rècord de batre

Jeff Vandemarck

Jeff Vandemarck

La seva contractació fou laboriosa ja que va costar més de dos mesos. En arribar, amb prou feines va tenir temps de conèixer la ciutat, ja que després del primer i únic entrenament va rebre una oferta del San Diego Clippers. En l'actualitat és al bàsquet suec.

Dino Gregory

El jugador de color no era un pivot com li calia al Manresa, però a més a més d'això la seva actitud a la pista era d'una in-

disciplina total. Un dia se'l va haver de treure del llit per anar a jugar un amistós a principis de temporada, a més a més d'algun escàndol nocturn.

Chriss Faggi

Era un jugador molt limitat i mai no va rendir al cent per cent a causa de lesions i d'altres impediments, producte del ritme desordenat de vida que portava. Després del partit del Caja de Ronda —es va presentar amb intoxicació etílica— se'l va haver d'acomiar.

Jim Grady

Un bon jugador, però que tampoc no ha donat gran rendiment. Amb tot, tampoc no s'ha vist acompanyat per la sort. En els play-off finals no va donar la talla que d'ell s'esperava i és fins i tot dubtós que continuï al bàsquet espanyol. Ha alternat grans partits amb partits dolents.

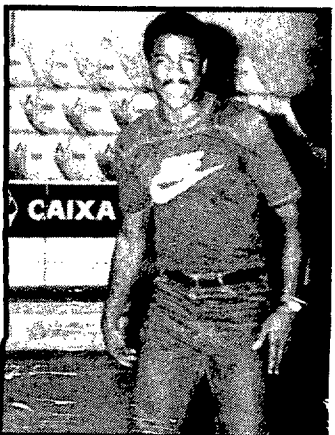
Victor Chacón

No tenia nivell de primera divisió i així ho va manifestar Ven-

tura després dels primers entrenaments. Fou l'escarni i la mofa del bàsquet espanyol. La seva contractació va mostrar la incompetència d'aquells que la van propiciar.

Rick Gallon

Simplement un bon jugador. És un bon rebotejador, que era el que l'equip necessitava. Si hagués arribat en lloc de Chacón segurament s'hauria afrontat el play-off en millor posició, o fins i tot, amb més sort, s'hauria evitat.

Dino Gregory

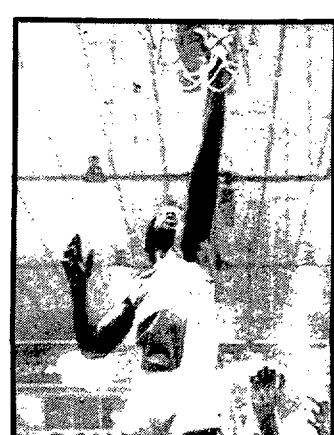
Chriss Faggi

Jim Grady

Victor Chacón

Rick Gallon